

บรรณานุกรม

“การประเมินความเสี่ยง”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

http://www.medinfo.psu.ac.th/form_save/20051005_Form_Risk_Assessment.doc (29 กันยายน 2554)

กองนรภัยการบิน กรมจเรทหารอากาศ. 2547. การบริหารนรภัยการบิน (Aviation Safety Management). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กองทัพอากาศ.

กองนรภัยการบิน กรมจเรทหารอากาศ. 2548. การประยุกต์ใช้ระบบวิเคราะห์มนุษย์ปัจจัยเพื่อการป้องกัน อากาศยานอุบัติเหตุ (Application of the Human factors Analysis and Classification System in Aircraft Accident Prevention). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กองทัพอากาศ.

กองวิทยาการ สถาบันเวชศาสตร์การบิน กรมแพทย์ทหารอากาศ. 2548. จิตวิทยาการบิน(Aviation Psychology). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กองทัพอากาศ.

ชูชีพ แก่นแสง. 2549. มนุษย์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของอุบัติเหตุ/อุบัติการณ์ในเขตการบิน ณ ท่าอากาศยาน ดอนเมืองในปี พ.ศ.2547. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการบิน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.

“ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงในชีวิต (Life Change Unit Theory)”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://thai-base.com/journal/lifechange.asp> (5 กันยายน 2554)

ชนิดา หิรัญเทพ. 2555. “โรคหอบจากอารมณ์” (Hyperventilation Syndrome). [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.ramamental.com/medicalstudent/generalpsyc/hyperventilation syndrome/>. (12 กรกฎาคม 2555).

วุฒิกัทร จันทรสาร. 2550. มนุษย์ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อนรภัยการบินของนักบินกองทัพอากาศ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการบิน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.

สัมฤทธิ์ มั่งนิมิต. (2537). หลักการป้องกันอากาศยานอุบัติเหตุ. กรุงเทพฯ : กรมจเรทหารอากาศ.

สุบิน ชีวปรีชา. (2540). Human Factors in Aviation. กรุงเทพฯ : สถาบันเวชศาสตร์การบิน.

อมร แสงสุพรรณ. (2555). “การหลงสภาพการบิน”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา [http://guru.sanook.com/encyclopedia/การหลงสภาพการบิน\(SPATIAL DISORIENTATION\)](http://guru.sanook.com/encyclopedia/การหลงสภาพการบิน(SPATIAL DISORIENTATION)). (12 กรกฎาคม 2555)

อมร แสงสุพรรณ. (2555). “ภาวะพร่องออกซิเจน”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

[http://guru.sanook.com/search/knowledge_search.php?qID=&wi=&hnl=&ob=&asc=&q=%C0%D2%C7%D0%BE%C3%E8%CD%A7%CD%CD%A1%AB%D4%E0%A8%B9%20\(HYPOXIA\)&select=1](http://guru.sanook.com/search/knowledge_search.php?qID=&wi=&hnl=&ob=&asc=&q=%C0%D2%C7%D0%BE%C3%E8%CD%A7%CD%CD%A1%AB%D4%E0%A8%B9%20(HYPOXIA)&select=1) .(12 กรกฎาคม 2555)

อมร แสงสุพรรณ และ วีระภาพ เสนะวงษ์. (2555). “ผลกระทบจากอัตราเร่ง”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา [http://guru.sanook.com/encyclopedia/ผลจากอัตราเร่ง \(EFFECTS OF ACCELERATION\)](http://guru.sanook.com/encyclopedia/ผลจากอัตราเร่ง (EFFECTS OF ACCELERATION))/. (12 กรกฎาคม 2555)

อินทรี ชีโร่ทรี. (2555). “การสอบสวนอุบัติเหตุ”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.aavnc.com/Link/aircraft%20emergency.htm>. (13 สิงหาคม 2554)

องค์การสวนพฤกษศาสตร์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2544). “คู่มือการบริหารความเสี่ยง 2554”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.qsbg.or/mis> (28 กันยายน 2554)

International Civil Aviation Organization. (1998). **Human Factors Training Manual –Doc9683**. Quebec Canada

International Civil Aviation Organization. (2001). **Aircraft Accident and Incident Investigation**. Quebec Canada

International Civil Aviation Organization. (2009). **Safety Management Manual(SMM)**. Quebec Canada

Planecrashinfo. (2011). “**Causes of Fatal Accidents by Decade (percentage)**”. [Online]. Available <http://www.planecrashinfo.com> (20 August 2011)

Wiegmann, D.A. & Shappell, S.A. (2001). **The human factors analysis of commercial aviation accidents using the human factors analysis classification system**. Springfield, Virginia : U.S Department of Transportation